

Владѣлецъ-тъ на фабрикъ-тъ удръжіа думъ-тъ си, и поѣти Г. Гарриса подирь іеднѣ или двѣ недѣли отъ какъ си излѣзе Джорджъ отъ фабрикъ-тъ му. Той ся надѣяше че іе поотминѣлъ жаръ-тъ на Господарь-тъ му, той употрѣби всичко, що можіаше за да го склони да отпусне неволника на прьво-то мѣсто.

» Напуста губите думи-ти си, съ упорство отговори му той, азъ си знаѣ работъ-тъ, Господине. »

» Азъ нѣмамъ намѣрениіе да Вы учѣ, Господине, а само мысліахъ че ще ся склоните за вашій-тъ интересъ да отпустите неволника си на оныіа условиіа, кои-то азъ Вы прѣдлагамъ. »

» О, азъ разбирамъ добръ това нѣщо. Азъ вы видѣхъ че му подмигвахте и му шепніахте, кога-то бѣхъ

дошелъ да го земѣ отъ фабрикъ-тъ. Нѣ съ това не ще можете мя измами. Мы живіемъ въ странѣ свободнѣ, Господине, той-зи чловѣкъ іе мой, и азъ можѣ да направѣ съ не-го що ми іе драго! Така ли іе?

И така и послѣдніа-та надѣжда Джорджева паднѣ, той не виждаше напрѣдѣ си друго освѣнь тегло и мѣкы, кои ставахъ още по тягостни отъ притѣсненіе-то и оскорбленіе-то, кои-то измыслява лесно фантазиіа-та на тирашна.

Единъ чловѣколюбивъ законѣдѣ іе казалъ: » Най лошо-то употрѣбленіе, коіе може да ся направи отъ чловѣка іе да го обѣсишь. » Нѣ! има още и друго употрѣбленіе, коіе-то може да ся направи, и то іе по лошо!

ТРЕТІА ГЛАВА

Мѣжъ-тъ и Баща-та.

Госпожіа Шельби отиде на гости, а Елиза стоіаше на одъръ-тъ, и скръбно глѣдаше подирь кола-та, като излазіахъ, и тутакъ-си осѣти іеднѣ ракъ на плѣци-ти си. Тіа ся обрънѣ, и радостна усмѣшна лѣснѣ въ хубави-ти й очи.

» Джордж ты ли си? какво мя упла-

ши! Колко ти ся радовамъ че си дошелъ! Госпожіа-та излѣзе на цѣлѣ вечерь, айде да влѣземъ въ одичкъ-тъ ми, и сега нѣма никой да ни бръка.

Като думаше така, тіа повлѣче Джоржіа въ мѣничкъ стаѣ, коіа-то излазіаше на одъръ-тъ, гдѣ-то тіа всекогы сѣдѣше и шіаше за да бѣде